

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/511/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210804
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210804.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/245/2012-53 zo dňa 27. júna 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Podstata jeho rozsiahleho odôvodnenia spočívala v nasledovných záveroch:

Pokiaľ od 23.04.2012 (najskorší možný termín podania písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) neuplynula do podania žaloby, t. j. do 27.09.2012 zákonná lehota 6 mesiacov, možno prijať záver o jej predčasnom podaní. Pokiaľ žalobca ako právny základ žalovaného nároku uvádza nesprávny úradný postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia, z exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/1322/2010 mal preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu dňa 25.11.2010. Ako exekučný titul bol označený rozsudok rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05409/10, zo dňa 06.07.2010 (ďalej už len „exekučný titul“). Exekučný súd písomnosťou zo dňa 03.12.2010 požiadal rozhodcovský súd o predloženie exekučného titulu. Rozhodcovský súd písomnosťou doručenou súdu dňa 18.01.2011 oznámil súdu, že v prílohe tohto listu zasiela na CD nosiči požadované písomnosti. Následne, po doručení týchto písomností, bolo súdnemu exekútorovi udelené poverenie na vykonanie exekúcie, a to dňa 25.02.2011. Uznesením zo dňa 28.02.2011 č. k. 6Er/1322/2010-14, bola exekúcia zastavená z dôvodu, že exekučným titulom bolo priznané právom nedovolené plnenie. Proti tomuto uzneseniu ani jedna strana exekučného konania opravný prostriedok nepodala. Postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia bolo potrebné posudzovať podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2011, ktoré ukladalo súdu povinnosť do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie pod podmienkou, že nezistí

rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na jej vykonanie alebo exekučného titulu zo zákonom. Táto lehota neplatila v prípade exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku. Nakoľko exekučným titulom v predmetnej exekučnej veci bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, 15-dňová lehota na udelenie poverenia sa na tento prípad nevzťahovala. Exekučný súd pri vydávaní poverenia súd postupoval so všetkou opatrnosťou a po preskúmaní všetkých náležitostí bolo poverenie vydané po 93 dňoch od doručenia žiadosti a nie po 253 dňoch, ako to uvádza žalobca. Nebola teda preukázaná existencia prietahov v exekučnom konaní, ani nečinnosť súdu. Žalobca navyše nepreukázal ani výšku tvrdenej majetkovej škody, v exekučnom spise sa navyše nenachádza žiadny doklad preukazujúci, že žalobca urgoval alebo kontroloval stav konania na exekučnom súde. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch je len hypotetická. Žalobca nepreukázal, že došlo k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, resp. k insolvenčii povinného. Ak konaním súdu malo dôjsť podľa tvrdenia žalobcu u členov u jeho riadiacích orgánov k pocitu frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a v rovnosť spoločnosti, ako fyzické osoby sa môžu domáhať ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Žalobca konkrétne netvrdil kedy a ktoré jeho plánované podnikateľské aktivity a už vytvorené podnikateľské plány zanikli, keď tento zánik ani nepreukázal. Tiež nepreukázal, že došlo k strate zisku z realizovaného obchodu a hospodárskej strate. Nakoniec nepreukázal ani ovplyvnenie jeho ďalších podnikateľských postupov, resp. neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Ako správne poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný, žalobca nesplnil svoju dôkaznú povinnosť a ani nepreukázal kedy, ktorý štátny alebo súdny orgán a ktorým rozhodnutím zistil existenciu prietahov v exekučnom konaní, keďže rozhodovanie o tejto otázke nepatrí do právomoci súdu I. stupňa. S poukazom na uvedené skutočnosti žalobný návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovanému ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko ich v zákonnej lehote nevyčísľil.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal o nej rozhodol. K tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Ako žalujúca strana nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k nim vyjadriť, ani možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku žalobcu, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 27.06.2013, keď

právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 14.06.2013. Žalobca síce podaním zo dňa 20.06.2013 požiadal o zrušenie pojednávania a zároveň o prerušenie konania (z dôvodu, že sa podaním sťažnosti na Ústavný súd SR chce brániť proti rozhodnutiu o nevyhlásení sudcov), s ktorou sa prvostupňový súd riadne a náležite vysporiadal v rámci rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31.01.2013 č. k. 6NcC/55/2013-16, ktorým konajúca sudkyňa nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/245/2012. S odkazom na vyššie označené uznesenie Krajského súdu v Žiline potom neobstojí ani námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na pojednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sa zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalobcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Námietka žalobcu, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nie je dôvodná, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku takéto konštatovanie okresného súdu nevyplýva. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i so závermi prvostupňového súdu o nepreukázaní požadovanej výšky majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, keď v tomto smere v podrobnostiach odkazuje na závery uvedené v odôvodnení písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku. S prihliadnutím na skutočnosť, že odvolacie námietky neboli podané proti výroku o trovách konania, eventuálne žalovaný proti tomuto výroku odvolanie nepodal, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. Vecnú správnosť napadnutého rozsudku neovplyvnil záver prvostupňového súdu o predčasne podanej žalobe, s ktorým sa odvolací súd nestotožnil. Za situácie, keď žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 18.06.2013 potvrdil, že mu žalobca doručil žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - prvé dňa 23.04.2012 (nároky žalobcu však neboli uspokojené, pretože žiadosti v potrebnom rozsahu nedoplnil a nepreukázal kumulatívne splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu), nebolo v zmysle ust. § 16 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. dotknuté právo poškodeného domáhať sa uspokojenia nároku na súde. Navyše treba poznamenať, že v zmysle ust. § 154 ods. 1 O. s. p. je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, ku ktorému dňu (počítajúc od prvých podaných žiadostí, t. j. od 23.04.2012) už uplynula 6-mesačná lehota, v rámci ktorej nárok žalobcu zo strany príslušného orgánu uspokojený nebol.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.